

До № 18/205 від 25 травня 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин України Крайчинський Сергій Станіславович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55 Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон № 2147), згідно з якими „підпункти 11-27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотньої дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

Оспорюваними положеннями Закону № 2147 надано право на оскарження до суду повідомлення про підозру виключно підозрюваним у справах, по яких відомості про кримінальне правопорушення були внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань після 16 березня 2018 року (через три місяці після набрання чинності Законом № 2147), а підозрювані у справах, по яких відомості про кримінальне правопорушення були внесені до 16 березня 2018 року, такого права не мають.

Автор клопотання вважає застосування до нього судами оспорюваних положень Закону № 2147 „дискримінацією, тобто порушенням статті 1 Протоколу № 12 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод та статей 3, 8, 24 Конституції України, а також порушенням права на оскарження у суді рішень і дій органів державної влади, як це передбачено статтею 55 Конституції України, тобто є порушенням права на доступ до правосуддя як складової права на справедливий (змагальний) судовий розгляд“.